

הרבי מאיר בראנדרט ארכעפער
חבר הבד"ץ העורכה החדרית
רב דק"ק תולדות אברהム יצחק
ורב שכונת בית אונגרין והסביבה
בעיה"ק ירושלים חובב"א
מה"ס קנה בשם

בס"ד, פיעיה"ק ירושלים ת"ג, יום שלישי לפסח ושמורת מוצוי ועשיהם
אתם גורי כ"ח למ"ט מונים, י"ג אייר תשס"ז לפ"ק.

הנה בזה בשבח המגע לכתבים למע"כ הרב הגאון
חריף ובקי כשת מורה ישכר רוב הכהן כהנא שליט"א
רב ודיין בעיר ואם בישראל לייקוואוד יצ"ו, ואתו עמו הרב
הגאון מורה יוסף ויינמאן שליט"א מהו"ר לייקוואוד יצ"ו,
אשר עומדים להוציא לאור עולם חיבור גדול ומוקף "פרי
מנגדים השלם" מרביינו הגה"ק בעל הפרמ"ג זיעעכ"א
ומסביב לו ספר "משמרת שלום" להגה"ק רבינו שלום שכנא
תשערניאק וזוקול אבר"ק בערמלה, עמו ביאור רחב אשר
בשם "ליקוטי מנגדים" יכונה שלקטו כעמיר גורנה בטוב
טעם ו דעת לסלול מסילות שירות ונתיבות בהירות ממאות
ספרים הנוגע בדבריו רבינו הפרמ"ג. והרינו לברכם להשלים
מלאכה גדולה זו, ויזכו ללמידה וללמוד מתוך הרחבת הדעת
ונחת רകודשה וסימעתא דשמייא ולהרבין תורה עד זקנה,
ונוכה לגאותן של ישראל ולשםיעת קול שופר של מישת
צדקון אמן.

מנאי דושה"ט לכבוד התורה ולומדי'

מאיר בראנדרט ארכעפער

עצמות אינם אסורים, אבל מבשל עצמות עם החלב הרי
מחשיכם לאוכל, וכל שמחשיכם אסור מדרבן וכמו שתכתב הרא"ש בפ"ב מפסחים, שהמצטבר לו לפני זמנו מותר בהנאה
בפסח אבל אסור באכילה שעיל ידי שאוכל מחשיכם, ומישוב קושיית הפרמ"ג.

יש לדון בקנה עצמות לבשל בו מרק ואחר כן נודיע לו שהם עצמות טריפה, אם המرك אסור מדרבן שאחשביה או
כיוון שלא ידע שהם טריפה לא החשיכם,ῆ מה שהחשייב זה בטעות. ונראה להוכיח מהריטב"א שבזועות שתכתב טעם בדעת
ר' שמעון שסביר כל שהוא למלקות וחטא את איינו מביא אלא על צדית, כתוב בטעם הדבר שבاقل מחשיכו ולכן חייב על
על כל שהוא אבל בשוגג גבי חטא את איינו מחשיכו, הרי שנחשב אחשביה בטעות.

הערה ב. מה שפסק הרמב"ם והשו"ע שהמעשן בשולחן בירושלמי מעוישן מהו
שיהי בו תבשיל שbat מהו שהיה בו בשולחן, ולא אפשרית ומספק איינו לוקה. והאחרונים הפר"ח הביאו הפרמ"ג
(פ"ז מש"ז סק"א) וביאור הגר"א הקשו הרי בירושלמי שבת מבואר שהמבלש והמעשן חייב בשבת, וא"כ נפשטה השאלה
והוא הדין לגבי בשולחן. ולענ"ד נראה לרוץ לפי מה שתכתב הרמב"ם בפ"י משבת, שמלאכת שבת יש בכל אב כמה
אבות כמו אופה ומבשל שניהם אבות וכן זורע ונוטע שכל שודומים לגמרי שניהם אבות אבל חולדות הם דברים שיש
בhem דמיון קצת כמו חותך ירך קצת לדומה קצת לטוחן או משקה מים שדומה קצת לזרע. ומעטה מה שנסתפק הירושלמי
אם מעוישן יש בו תבשיל שbat איינו מסתפק שגם גם תולדת של מבשל איינו, שהוא ודאי לא מסתבר שלא יהיה אפילו
תולדת שבודאי דמיון קצת יש במעוישן למבשל, רק הספק שהוא נ"מ לגבי שבת כמו שתכתב
המגיד משנה, מ"מ נ"מ לגבי בשולחן אם חייב ולא אפשרית, ומה שבירושלמי שבת מחייב בשבת
שם זה דין תולדת, כן נראה לענ"ד.

ו. ג. גולדברג

הרבי זלמן נחמייה גולדברג
חבר בית הדין הרבני הגeneral
ראש כולל "דעת משה" - סדרגורה
ד' שבט

הנני בזה לדבר בשבחו של יידי הרה"ג ר' יששכר רוב
הכהן כהנא שליט"א דיוין מצוין בעיר התורה לייקוד יע"א,
ורענו הרה"ג ר' יוסף ויינמאן שליט"א, אשר בנו שנייהם בניין
של תורה והוציאו ספר פרי מגדים על הלכות בשולחן וחלב
בhzאה חדשה והגיחו כל המטעיות וחברו בו ספר משמרת
שלום על הפרמ"ג, וברוב عمل של תורה הוסיף ליקוט
מנגדים מכל שאר הפסוקים והמחבירים הרנים בהלכות שבפרי
מנגדים, אף חכמתם עמדו להם להסיף משל עצמו
פלפולים וסבירות בדרכי הפרמ"ג ושאר הפסוקים, ואין ספר
שהחבר זה היה לחשעת לכל הלמדים ומורה ההוראות.

והקב"ה יוכם להוציא הספר לאור עולם ולהברר חיבורים
נוספים כדי ד' הטובה עליהם.

ידידם זלמן נחמייה גולדברג

ולחיבת הקודש אכתוב כמה העורות, א. מה שהחמה
הפרי מגדים על מה שדנו אחרים במצו עצם חלולה
בתוך החלב, אם צריך לחוש שמא שנפל היה מוח
בעצמם. ותמה הפרמ"ג (פ"ז שפ"ד סק"ב) הרי מדרבן
אסור גם עצם בלי מוח. ולענ"ד נראה ליישב, שהרי
סביר בסימן צט שעצמות האיסור מצטרפים עם ההיתר,
ואמאי בכשר בחלב אסור מדרבן ושם מותר אפילו
מדרבן. ונראה שעצמות לא אסרו חכמים כלל ולכן בנפל
מחשיכם לאוכל, וכל שמחשיכם אסור מדרבן וכמו שתכתב הרא"ה
על כל שהוא אבל אכילה שעיל ידי שאוכל מחשיכם, ומישוב קושיית הפרמ"ג.

יש לדון בקנה עצמות לבשל בו מרק ואחר כן נודיע לו שהם עצמות טריפה, אם המرك אסור מדרבן שאחשביה או
כיוון שלא ידע שהם טריפה לא החשיכם, מה שהחשייב זה בטעות. ונראה להוכיח מהריטב"א שבזועות שתכתב טעם בדעת
ר' שמעון שסביר כל שהוא למלקות וחטא את איינו מביא אלא על צדית, כתוב בטעם הדבר שבاقل מחשיכו ולכן חייב על
על כל שהוא אבל בשוגג גבי חטא את איינו מחשיכו, הרי שנחשב אחשביה בטעות.